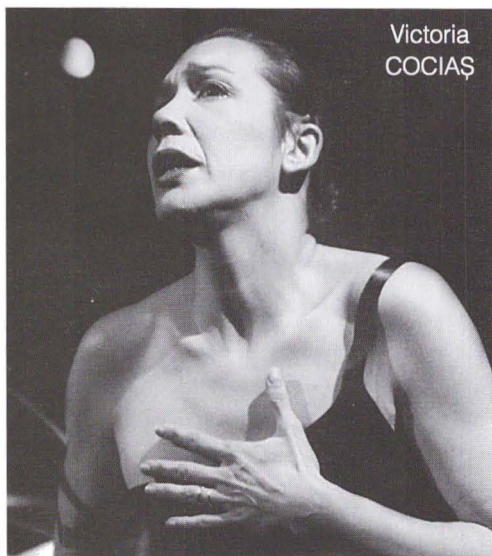

Montarea ne-a adus – în afara reîn-
toarcerii lui Radu Dinulescu, așteptat și
pentru alte spectacole – calitățile de
bună tragediană ale Victoriei Cociaș și,
mai ales, un Fernando Arrabal aproape
clasic.

Teatrul „Nottara” – Scrisoare de dragoste
ca un supliciu chinezesc de Fernando
Arrabal. Direcția de scenă: Radu
Dinulescu. Scenografia și costumele:
Sanda Mitache. Muzica: Cristian
Târnovețchi, Constantin Fleanu,
Alexandru Nucă (chitară). Cu: Victoria
Cociaș, Bogdan Dumitrache și Emilia
Dobrin. Data premierei: 12 octombrie
2000.

Ioana ICHIM ANGHEL

Fără rare, dar și fără piper

La câteva minute după începerea
spectacolului, am avut senzația că am
nimerit la un curs despre cum se concep
personajele, despre cum se naște și se
dezvoltă intriga într-un spectacol de
teatru, despre cum se construiesc o
situație comică, un gag. O expunere, de
altfel, corectă și coerentă, fără a depăși
însă pragul spre un spectacol viu și
colorat, plin de umor, un spectacol în care
personajele sunt asumate și nu „pove-
tite”, un spectacol în care relațiile dintre
ele se nasc, evoluează, se transformă
sub ochii noștri. *George Dandin*, spre
exemplu, interpretat de Ion Haiduc, ne
„arată” mila pe care ar trebui de fapt să
ne-o stârneasă soțul păcălit de o soție
ce se pretinde a fi de neam nobil, dar pe
care de altfel și-a „cumpărat-o”, vrând
astfel să accedă în lumea așa-zisei
aristocrații. Penibilul și mediocritatea
acestei false „nobilimi” sunt bine
exprimate vizual atât prin costume

(scenografia este semnată de Ștefania
Cenean), cât și prin mișcarea scenică,
concepută de Felicia Dalu, dar nu sunt
susținute de construcția personajelor. Ele
trăiesc într-un singur plan – cel exterior,
reprezentat de ceea ce vor să pară că
sunt; le lipsește, însă, cu desăvârșire, un
al doilea plan, acela în care se întrevăd
mediocritatea, goliciunea sufletească, tot
ceea ce reprezintă imaginea reală a ceea
ce sunt ele de fapt, plan care, dacă ar fi
fost exprimat prin trăiri, gânduri, nuanțe
autentice ar fi avut în mod cert haz. Dar,
din păcate, această „simplificare” a
construcției dramatice a „ușurat”
spectacolul tocmai de ceea ce era mai
important – latura comică, obligatorie
pentru un spectacol ce se dorește și poate
fi o comedie de succes.

Teatrul „Nottara” – Soțul păcălit după *George
Dandin* de Molière. Versiune scenică și regie:
Mircea Cornișteanu. Scenografie: Ștefania
Cenean. Data premierei: 6 octombrie 2000.